

Ngày 20-7-1974

Sư phụ giảng về vấn đề sống và chết:

“Chúng sanh từ đâu đến và chết đi về đâu?”

“Một người vì sao không thoát khỏi vòng luân hồi? Bởi vì, con người tuy là tánh linh của vạn vật, nhưng nếu không tu luyện thì chẳng khác gì các loài động vật khác, người có khả năng tu hành mới thoát được sanh tử.

Xét theo luật nhân quả, nhiều kiếp trong quá khứ từng làm heo làm chó đến nay mới làm người, được làm người là điều rất khó. Các động vật khác trong bốn loài bị tham, sân, si che lấp rất khó tu hành, chỉ có con người mới có lý trí, mới đủ khả năng để khắc phục dục niệm. Đó là chỗ mà các động vật khác đối với việc tu học Phật pháp không thể sánh được với con người. Tham dục của loài người rất lớn, do tư duy tiến hóa và văn minh vật chất làm cho tham dục ngày càng gia tăng; ăn thì muốn cao lương mỹ vị, mặc thì muốn vải vóc sang trọng. Tham muốn càng nhiều thì niềm tin vào sự tu học Phật pháp càng giảm đi, làm sao thoát khỏi biển khổ, thật đáng thương xót.

Trong bốn loài chúng sanh có rất nhiều động vật sống theo quy luật tự nhiên, như trâu bò ăn cỏ, nhện giăng lưới..., chúng sống rất đơn giản. Con người nguyên thủy cũng sống rất đơn giản. Nhưng khi xã hội phát triển, cha mẹ chỉ biết lo cho con cái, chỉ vì đàn con cháu hết thế hệ này đến thế hệ khác mà suốt ngày tất tả vội vàng, phí cả một kiếp sống, không biết tu hành, nên sẽ vẫn mãi lặn lội trong sáu nẻo luân hồi. Trong xã hội ngày nay có hiện tượng: người ta không hiểu mình sinh ra con cái để làm gì, lỡ làm cha làm mẹ thì phải giáo dục con cái. Cha mẹ dù đã dốc sức dạy con điều thánh thiện, nhưng rất nhiều đứa con bất hiếu, thậm

chỉ làm chuyện tà ác. Sau khi được nuôi nấng dạy dỗ liền rời bỏ cha mẹ đi tìm sự hưởng thụ; không biết hiếu thảo đền đáp công ơn dưỡng dục, khiến cho cha mẹ phải chịu cảnh neo đơn cô độc.

Kết giao với bạn bè phải thành thật, có tình có nghĩa. Không nên coi trọng tiền tài – thân nhau vì tiền – mà phải lấy nhân nghĩa cư xử với nhau. Thời xưa, bạn hữu giao tiếp với nhau rất trọng nghĩa khí. Nếu từ phương xa đến thăm bạn mà chỉ có vợ bạn ở nhà, chồng đi vắng thì liền tránh đi nơi khác. Còn bây giờ, ở xa đến thăm bạn, bạn đi vắng chỉ có vợ ở nhà, bèn nhân cơ hội thích thú trò chuyện với vợ bạn, không biết ngại ngùng “một nam một nữ gần nhau”, như vậy làm sao sánh được nghĩa khí của người xưa.

Dục vọng của con người ngày càng trầm trọng, sinh hoạt của các loài động vật khác có tiết độ thời gian, con người thì không như vậy, lúc nào cũng đầy lòng ham muốn. Do đó mới xảy ra biết bao vụ án mạng, cướp bóc khiến cho xã hội bất an. Cho nên con người phải giảm bớt lòng tham, để tâm tìm hiểu và tu theo Phật pháp, được vậy xã hội mới an bình, con người mới mong thoát khỏi luân hồi.

Chúng ta xuất gia, mặc áo nhà tu, đã thọ giới, là biểu tượng thầy của trời và người, phải làm thế nào cho đồng loại tôn kính; muốn vậy thì không được tham dục, phải vứt bỏ mọi tập khí thế gian, phải nỗ lực tu khổ hạnh, khiến cho người thế tục cảm động quy ngưỡng, như thế mới mong độ được họ, độ được chúng sanh.

Chư Tổ ngày xưa dạy chúng ta phải buông xả tất cả, vứt hết rác rến trong tâm, không nhiễm tập khí nào của thế tục, tâm hồn trong sáng không dính bụi trần, như vậy mới giúp cho sự tu hành

của chúng ta đạt kết quả. Sở dĩ phải dứt trừ tập khí vì tham, sân, si che khuất bản tính chân như. Tâm hồn không trong lắng, bản lai diện mục chẳng bao giờ hiển lộ.

Mục đích của người tu hành là đắc đạo, phải tu chứng bản tính chân như bất sanh bất diệt. Pháp môn tu trì của ngoại đạo còn có sanh có diệt. Nếu chúng ta đạt đến chân như thật tướng thì thoát khỏi biển khổ.

Ngoại đạo thể hiện thần thông bằng đồng bóng, cầu cơ..., đều là những điều huyền hoặc; đạo Giáo (đạo Lão) thì bày phép trừ bệnh để sống lâu. Đạo Phật không như họ, không cầu trường thọ, không chứng tỏ thần thông, không làm các việc huyền hóa hư ngụy, mà chỉ thực cầu Chân Lý.

Xưa và nay bất đồng, hai bàn tay của người xưa “vạn năng”, tay chân và đầu não được dùng đều. Xã hội thời nay tiến bộ, con người chỉ vận dụng đầu óc, rất ít dùng chân tay. Vậy thì ta phải vận động thật nhiều, phải chịu cực khổ, nhất tâm quyết chí tu hành.

Nhân loại hiện nay giết hại, tranh đấu lẫn nhau mà tự chuốc lấy họa diệt vong, tự gây nên nghiệp ác, chẳng hạn như các nước trên thế giới chế tạo vũ khí giết người ngày càng tinh xảo, do đó càng làm tăng thêm tội ác của loài người. Cuối cùng chỉ còn hy vọng là mọi người biết niệm Phật, sớm cầu giải thoát.”

Sư phụ bảo đại chúng cùng niệm Phật

Nam mô A Di Đà Phật

Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát

Nam mô Địa Tạng Vương Bồ Tát